

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 3T/52/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6317010118
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Gálová
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2019:6317010118.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Brezno samosudkyňou JUDr. Alicou Gálovou, v trestnej veci obžalovanej K. A., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 21.11.2019, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 285 písm. a) Tr. por. sa obžalovaná K. A., rodená H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. XXXX, H. Q., F. W., prechodne bytom H. XXX, XXXX PB V., H.,

pre skutok, že

od presne nezisteného dňa v mesiaci január 2013 bez súhlasu vlastníka Bc. K. W., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom D., ul. X. K. XXXX/XX, užívala na presne nezistenom mieste osobné motorové vozidlo zn. Renault Megane GT, modrej metalízy, EČV: D 2,0 Tdi, 110 kW, rok výroby 2007, ktoré jej bolo poskytnuté na základe písomného prehlásenia zo dňa 03. 12. 2012 a vozidlo doposiaľ nevrátila, hoci vedela, že oprávnenie užívať toto vozidlo jej zaniklo podľa dohody s vlastníkom vozidla Bc. K. W. vrátením iného, pôvodne poskytnutého osobného motorového vozidla zn. Renault Megane, červenej tmavej metalízy, EČV: D. M., čím takto svojím konaním spôsobila vlastníkovi uvedeného motorového vozidla Bc. K. W., škodu vo výške 7000,- Eur,

ktorý obžaloba kvalifikovala ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona

spod obžaloby oslobodzuje,

nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaná stíhaná.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. sa poškodený Bc. K. W., bytom D., 9. K. XXXX/XX s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Brezne podal na obvinenú K. A. obžalobu pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2, písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe ako je uvedený vo výroku tohto rozsudku. Súd vykonal všetky hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovanej,

ktorá sa momentálne zdržuje v Holandsku, pričom na hlavných pojednávaniach bola zastupovaná prostredníctvom svojej obhajkyne a aj prostredníctvom svojej obhajkyne súhlasila, aby súd vykonal hlavné pojednávanie v jej neprítomnosti. Treba poukázať na to, že pred posledným hlavným pojednávaním dňa 28.02.2019, súd vykonal hlavné pojednávanie dňa 02.06.2018, pričom obžalovaná prostredníctvom svojej obhajkyne žiadala hlavné pojednávanie odročiť z toho dôvodu, že sa chce zúčastniť hlavného pojednávania osobne, že chce vo veci vypovedať. Obžalovaná sa však potom na žiadne hlavné pojednávanie nedostavila, najprv žiadala odročiť hlavné pojednávanie zo zdravotných dôvodov a nakoniec pred posledným hlavným pojednávaním súhlasila, aby súd hlavné pojednávanie dňa 28.02.2019 vykonal v jej neprítomnosti.

Súd preto na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie len prečítaním výpovede obvinenej K. A. z prípravného konanie, vypočutím svedka poškodeného K. W. a svedkyne O. W., ďalej prečítal listinné dôkazy vzťahujúce sa na vec, ako aj spis Okresného súdu Brezno, sp. zn. 1T/89/2016, ktorým rozhodoval o obžalobe proti obžalovanej K. A. v obdobnej veci, pričom zistil nasledujúci skutkový stav:

Obžalovaná v prípravnom konaní pri svojej výpovedi zo dňa 08. 07. 2016 uviedla, že nie je pravdou, čo sa jej kladie za vinu. Auto značky Renault Megane, EČV D., ktoré mala zapožičané od poškodeného K. W. od 03. 12. 2012, mu dňa 14. 12. 2012 vrátila. Auto vrátila v Poprade pred OC Max, pričom tam mu jej ho aj poškodený požičal. Medzi obžalovanou a poškodeným bola dohoda, že poškodený jej požičia predmetné motorové vozidlo z dôvodu, že to bude náhradné vozidlo za vozidlo značky Renault Megane vínovej farby, ktoré mala obžalovaná požičané od svedkyne N. W. Q., čo

bola vtedy ešte priateľka poškodeného. Podmienky požičanie predmetného motorového vozidla boli také, že obžalovaná bude môcť auto používať až do vtedy, kým sa jej nevráti Renault Megane vínovej farby. Vozidlo jej požičal poškodený na základe prehlásenia. Obžalovaná zotrvala na tom, že poškodenému dňa 14.12.2012 pred obchodným domom MAX v Poprade predmetné vozidlo vrátila, keď jej svedkyňa O. Q. opäť dala do užívania vozidlo Renault Megane vínovej farby, EČV D.. Pritom, ako obžalovaná vracala predmetné vozidlo poškodenému bola prítomná aj svedkyňa N. Q.. Keď vracala predmetné vozidlo poškodenému, poškodený jej o tom nedal žiadne potvrdenie. Takisto ani nedostala od poškodeného výzvu, aby jej vrátil predmetné motorové vozidlo. Nevie, prečo by jej poškodený takúto výzvu zasielal, keď mu auto vrátila.

Poškodený K. W. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 02.07.2018 uviedol, že je majiteľom predmetného vozidla Renault Megane svetlomodrej farby, EČV D., r. v. 2007. V roku 2012 robil taxikára a spoznal sa s obžalovanou. Tá sa ho pýtala, či nevie o tom, či sa dá požičať nejaké auto. Keďže jeho priateľka svedkyňa O. Q. požičiava autá, niekedy v roku 2012 požičala obžalovanej motorové vozidlo značky Renault Megane vínovej farby. Keďže toto auto po nejakej dobe malo ísť na servisnú prehliadku, obžalovaná mu povedala, že ako náhradu za požičané vozidlo potrebuje ďalšie auto, poškodený jej preto požičal svoje motorové vozidlo značky Megane svetlomodrej farby. Dňa 03.12.2012 poškodený a aj obžalovaná podpísali prehlásenie o tom, že obžalovaná môže používať predmetné motorové vozidlo. Ústne sa dohodli, že obžalovaná toto auto bude používať len do doby, kým sa jej nevráti zo servisu spomínané vozidlo Renault Megane vínovej farby a ústne si dohodli aj cenu za nájom vozidla, a to vo výške 20,- Eur za každý deň používania. K odovzdaniu vozidla došlo v Brezne, pričom pri dohode a pri prevzatí vozidla bola svedkyňa O. W. Q.. Cca asi po dvoch týždňoch používania predmetného vozidla zo strany obžalovanej, svedkyňa O. W. Q. vrátila obžalovanej vozidlo Renault Megane vínovej farby, možno to bolo aj v Poprade. Obžalovaná však predmetné motorové vozidlo poškodenému nevrátila. Povedala, že je niekde odparkované v garáži a že teraz používa nejaké iné služobné vozidlo. Pár mesiacov po tom ešte poškodený komunikoval s obžalovanou normálne, pričom obžalovaná vrátenie vozidla stále odkladala z dôvodu rôznych skutočností. Neskôr s ním prestala komunikovať a poškodený sa jej nevedel dovolať. Do konca roku 2013 poškodený čakal a dúfal, že mu obžalovaná motorové vozidlo vráti. Následne v januári a v marci 2014 jej zaslal výzvy na vrátenie vozidla, tieto výzvy sa mu vrátili ako neprevzaté. Poškodený je stále majiteľom vozidla Renault Megane svetlomodrej farby, ale aby nemusel zaň platiť poisťku, tak auto odhlásil z evidencie. Poškodený čakal až rok na to, aby podal trestné oznámenie na obžalovanú, nakoľko podľa neho je polícia na poslednom mieste, snažil sa vyriešiť vec mimosúdne a bez polície. Keď bolo vracané obžalovanej červené auto Renault Megane, myslí si, že obžalovaný a jeho priateľka svedkyňa O. W. T. prišli na dvoch autách s tým, že obžalovaná si zoberie červené auto Renault Megane a poškodenému vráti modré, a tak pôjdu

naspäť. Svedok poškodený si nevedel spomenúť, ktoré bolo druhé auto, na ktorom prišli, ale je si istý, že obžalovaná mu modré Renault Megane nevrátila. Až keď odovzdali červené vozidlo Renault Megane, obžalovaná im povedala, že predmetné motorové

vozidlo je v Košiciach v nejakej garáži. Ďalej povedala, že ju do Popradu niekto doviezol, nakoľko mala pracovné stretnutie a už nestihla vozidlo poškodeného vyzdvihnúť z Košíc. Auto je v garáži a pri najbližšej príležitosti mu ho vráti. Poškodený požičal predmetné vozidlo obžalovanej na dobu neurčitú až do vtedy, kým jej nebude vrátený červený Renault Megan. Poškodený mal v roku 2013 niekoľko áut, nepodnikal však s predajom áut. Poškodený podniká v autodoprave, takže motorové vozidlá využíval na podnikateľské účely. Obžalovanú nikdy nekontaktoval mailom, vždy ju kontaktoval len korešpondenčne alebo telefonicky.

Z výsluchu svedkyne O. W. súd zistil, že v roku 2012 prenajala obžalovanej motorové vozidlo Renault Megane červenej farby. Keďže toto auto muselo ísť do servisu, poškodený, jej súčasný manžel, požičal obžalovanej tiež Renault Megane ale modrej farby. Keď Renault červenej farby bol opravený, tak sa obžalovaná, poškodený a svedkyňa spolu stretli, presne nevie kde, asi v Poprade, pričom svedkyňa a poškodený tam išli na dvoch autách, na aute jej mamy a na predmetnom červenom Renaulte Megane. Svedkyňa nevedela vysvetliť, prečo šli na dvoch autách, ale keď odovzdávala červený Renault Megane obžalovanej, tá jej povedala, že modrý Renault Megane nemá, že ho vráti neskôr, tak jej len odovzdali červené auto a odišli domov. Svedkyňa priznala, že obžalovaná nemala zaplatené celé nájomné za prenajatie motorových vozidiel, pri odovzdávaní červeného auta jej dala faktúru na vyše 2.000,- Eur. Svedkyňa na otázku sudkyne, prečo napriek týmto skutočnostiam odovzdala červený Renault Megane späť do užívania obžalovanej, svedkyňa to odôvodnila tým, že obžalovanej verili. V predchádzajúcom trestnom konaní ohľadne nevrátenia červeného vozidla Renault Megane a nezaplatenie nájomného, si priznanú škodu svedkyňa neuplatnila v civilnom konaní, lebo najprv to bolo na krajskom súde a neskôr to vyhodnotila tak, že z toho aj tak nič nebude. Čo sa týka vzájomnej komunikácie s obžalovanou, tá najprv s nimi komunikovala, dvíhala telefóny, písala sms správy, neskôr povedala, že ide do nemocnice a potom sa už neozvala.

Z prehlásenia spísaného v Brezne dňa 03.12.2012 vyplýva, že poškodený ako výlučný vlastník osobného motorového vozidla zn. Renault Megane ŠPZ D. zapožičiava k užívaniu toto motorové vozidlo obžalovanej. Obžalovaná ho môže užívať výlučne v krajinách EÚ a je povinná uzavrieť poistenie zodpovednosti za škodu.

Predmetné motorové vozidlo, ktorého držiteľom bol poškodený, bolo dočasne vyradené z evidencie motorových vozidiel dňa 31.12.2015. Poškodený vyzýval obžalovanú na vrátenie predmetného motorového vozidla listom zo dňa 24.01.2014, a to na adrese v Českej republike, v Hornom Litvínove, zásielka sa poškodenému vrátila ako nedoručená.

Z odborného vyjadrenia znalca z odboru cestná doprava Ing. Ľubomíra Žofaja vyplýva, že predmetné motorové vozidlo malo ku dňu 03.12.2012 všeobecnú hodnotu 7.000,- Eur. Znalec určil hodnotu vozidla len na základe fotografií, ktoré mu boli predložené zo strany poškodeného. Poškodený nevedel súdu doručiť kúpnu zmluvu, na základe ktorej nadobudol predmetné motorové vozidlo. Súdu len uviedol, že ho kúpil dňa 10.03.2011 v meste Turek v Poľsku, pričom kúpnu zmluvu súdu už nemohol predložiť, nakoľko ju nenašiel.

Z rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 1T/89/2016-205 zo dňa 03.05.2017 súd zistil, že obžalovaná K. A. bola právoplatne uznaná vinnou z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Trestného zákona, pretože napriek tomu, že dňa 14.12.2012 uzavrela s S. Q. zmluvu o podnikateľskom nájme motorového vozidla zn. Renault Megane vínovej farby, ŠPZ D., už v čase uzavretia tejto zmluvy vedela, že dohodnuté nájomné za predmetné motorové vozidlo nebude platiť, ako aj to, že predmetné motorové vozidlo prenajímateľovi nevráti, čo aj obžalovaná urobila, keď vozidlo užívala až dovtedy, kým jej nebolo dňa 02.06.2014 zaistené políciou v Holandsku, pričom poškodenej spôsobila škodu najmenej vo výške 6.000,- Eur. Z odôvodnenia rozsudku ďalej vyplýva, že súd neuveril výpovedi obžalovanej, že predmetné vozidlo si prenajala na dobu určitú od decembra 2012 do konca roku 2014, za čo aj zaplatila nájomné vo výške 2.650,- Eur, ktoré v hotovosti zaplatila O. W. Q.. Súd naopak ako pravdivé vyhodnotil výpovede svedkov O. W. Q. a K. W., keď poukázal na to, že obžalovaná zneužila ich vzájomné korektné vzťahy a dôveru. Spočiatku riadne platila nájomné za predmetné motorové vozidlo, preto ani svedkyňa O. Q. W. nemala podozrenie, že by ich obžalovaná mohla podviesť. Pravdivosť výpovedí týchto svedkov

potvrzuje aj to, že obžalovaná sa nemala dôvod sa zatajovať pred poškodenými, keby bola uzavretá nájomná zmluva na dobu určitú do konca roku 2014. Podľa súdu, preto zaplatené nájomné vo výške 2.652,- Eur, nepredstavovalo nájomné do konca roku 2014, ale za obdobie od začiatku júla 2012 do polovice decembra 2012, teda obdobie 156 dní. Obžalovaná teda mala predmetné motorové vozidlo v nelegálnej držbe, keď na to nemá vplyv, že predmetné motorové vozidlo prenajímateľka držala na základe lízingovej zmluvy, prenajímateľka toto nájomné na základe lízingovej zmluvy riadne platila na rozdiel od obžalovanej. Obžalovaná rovnako v rokoch 2013 a 2014 nezaplatila za zákonné poistenie za predmetné motorové vozidlo.

Okresný súd rozsudkom č.k. 4T/52/2017-167 zo dňa 28.02.2019 uznal obžalovanú K. A. vinnou podľa obžaloby, za čo jej uložil súhrnný podmienený trest odňatia slobody vo výmere 1,5 roka s odkladom na skúšobnú dobu vo výmere 2 rokov, pričom podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil rozsudok Okresného súdu Brezno č.k. 1T/89/2016 - 205 zo dňa 03.05.2017 vo výroku o treste.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie obžalovaná. Krajský súd uznesením č.k. 4To/77/2019 zo dňa 12.09.2019 zrušil hore uvedený rozsudok okresného súdu v celom rozsahu a vrátil vec okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Odvolací súd vo svojom uznesení okrem iného uviedol, že obžalovaná nemohla konať v rozpore so zákonom, keď predmet užívania - osobné motorové vozidlo užívala so súhlasom vlastníka. Pokiaľ poškodený tvrdí, že obžalovaná ho poškodila a nevrátila automobil, čím malo dôjsť k spáchaniu trestného činu sprenevery, tento stav si poškodený zapríčinil sám, keď neuzavrel nájomnú zmluvu na prenájom predmetného osobného motorového vozidla podľa § 663 a nasl. Obč. zákonníka. V tejto zmluve si mal poškodený presne špecifikovať podmienky oprávneného užívania motorového vozidla obžalovanou, ako aj podmienky ukončenia nájmu a spôsobu vrátenia predmetného vozidla poškodenému. Za daného stavu, keď kvalifikovaná nájomná zmluva uzavretá nebola, nemožno objektívne konštatovať, či sa obžalovaná

dopustila sprenevery, keď predmetné osobné motorové vozidlo užívala v súlade s prehlásením zo dňa 03.12.2012. Zároveň poukázal na to, že keby sa poškodený domáhal svojho nároku v civilnom konaní, zrejme by úspešný nebol, vzhľadom na nemožnosť preukázania svojho tvrdenia. Orgány preto v tomto prípade svojim konaním nahrádzali civilný proces a civilné nároky poškodeného. Z týchto dôvodov preto odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok, pretože doteraz neboli produkované rozhodné dôvody o vine obžalovanej. Doteraz vykonané dôkazy sú takého charakteru, že na jednej strane je tvrdenie obžalovanej, ktorá hovorí o vrátení vozidla a na druhej tvrdenie poškodeného a jeho manželky, že vozidlo vrátené nebolo. Prvostupňový súd preto musí prehodnotiť vykonané dôkazy a pokiaľ nevýjdu najavo nové dôkazy, bude musieť zvážiť dôvodnosť podanej obžaloby.

Na základe hore uvedeného vykonaného dokazovania, právneho názoru odvolacieho súdu, ktorým je prvostupňový súd viazaný, ako aj na tú skutočnosť, že obžaloba neprodukovala nový dôkaz, ktorý by usvedčoval obžalovanú, súd musel obžalovanú podľa § 285 písm. a) Tr. por. s pod obžaloby oslobodiť, nakoľko nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaná stíhaná. Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.11.2019 sa obžalovaná opäť nedostavila, prostredníctvom svojej obhajkyne žiadala, aby sa vykonalo hlavné pojednávanie v jej neprítomnosti, pričom obhajkyňa zotrvala na stanoviskách, ktoré uvádzala obžalovaná v prípravnom konaní. Obžalovaná predmetné vozidlo poškodenému vrátila, pričom ho predtým užívala na základe prehlásenia zo dňa 03.12.2012, keď poškodený ponechal obžalovanej motorové vozidlo na dobu neurčitú, a obžalovaná ho mohla užívať vo všetkých krajinách EÚ, preto svojim konaním ani nemohla naplniť skutkovú podstatu prečinu sprenevery. Vzhľadom na túto skutočnosť, súd potom aj odmietol vykonať konfrontáciu medzi obžalovanou a poškodeným, ktorý navrhla obžaloba, nakoľko takýto dôkaz nie je novým dôkazom, ktorý mal na mysli odvolací súd. Obžaloba neuniesla dôkazné bremeno, nepreukázala, že obžalovaná užívala predmetné motorové vozidlo v rozpore so zákonom, naopak ho užívala na základe prehlásenia poškodeného zo dňa 03.12.2012, keď predmetné motorové vozidlo zapožičal poškodený obžalovanej k užívaniu na dobu neurčitú, a zároveň bez akýchkoľvek pochybností ani nepreukázala, že obžalovaná poškodenému motorové vozidlo nevrátila. Súd preto podľa § 285 písm. a) Tr. por. obžalovanú spod obžaloby oslobodil.

Nakoľko obžalovaná bola spod obžaloby oslobodená, súd podľa § 288 ods. 3 odkázal poškodeného D.. K. W. so svojim nárok na náhradu škody na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.